

sig op i Landstinget og spurgt om Regeringschefens Mening; og hvis han intet Svar fik og navnlig, hvis han fik et Svar, som gik imod hans Opfattelse, vilde han være med til at standse enhver Grundlovsendring, den være aldrig saa lille. Og vi have hørt fra et Medlem af Højre her i Salen, fra et Medlem, som repræsenterer netop de frikonservative Elementer, som nu have sejret, nemlig det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen), at han overhovedet ikke kan og vil stemme for nogen Grundlovsendring under denne Regering, saa længe vi have en Regeringschef, som udtaler sig for de kongevalgtes Opløsning. Men det gælder altsaa ogsaa en Regering under det ærede Medlem fra Ringkøbing og en Regering under det ærede Medlem fra Æbeltoft. Jeg ved blot ikke, om det ogsaa kommer til at gælde en Regering, ledet af det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen); han synes, som sagt, at antyde, at han kunde stille sig noget mere moderat paa det Punkt og finde en Vej udenom — som vi nu maaske kunne faa lidt nærmere Besked om. Det er ganske givet, at de to Forhindringer, jeg stadig under denne Sags Behandling har peget paa for den lille Grundlovsendring: Uenigheden mellem Delegationen og Højre om Forholdstalsvalgmaaden og Uenigheden om de kongevalgtes Opløsning, fremdeles bestaa og ville forhindre den lille Grundlovsendring.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at jeg trods al dialektisk Evne ikke havde formaaet at udrede dette Spørgsmaal om Forholdstalsvalg tilstrækkeligt i Eftermiddags. Men jeg maa sige, at er der Vanskeligheder derved, er det virkelig det ærede Medlem, som har skabt dem; for det ærede Medlem har paa samme Tid sagt Ja og Nej; det ærede Medlem og Delegationen have paa samme Tid malet sort og hvidt. Der ligger Vanskeligheden. Det ærede Medlem har stillet et Forslag, der aabner Adgang til Forholdstalsvalg uden nogen Grundlovsendring, gennem Valgloven alene, men har samtidig her sagt, at han ikke vilde være med til at gaa den Vej. Jeg kan ikke stemple denne Politik med noget andet Ord end Ordet: tvetydig; jeg kan ikke se, at det er en ærlig, oprigtig og utvetydig Politik. Enten lægger man et Forslag paa Bordet, og dets Indhold staar man ved, eller ogsaa lægger man et andet Forslag paa Bordet, og dets Indhold staar man ved. Men det ærede Medlem har her lagt et Forslag paa Bordet, hvis Indhold han ikke staar ved. Det er en tvetydig

Politik. Den har netop to Ansigter; den har et Ansigt, som vender ud til Venstrevælgerne, som ere Modstandere af Forholdstalsvalg, medmindre de kunne faa Landstinget forandret samtidig, og siger til dem: Ja, men jeg har ogsaa her i Tinget sagt, at jeg gaar ikke med til Forholdstalsvalg til Folketinget uden samtidig at faa Landstinget forandret. Og den har et andet Ansigt, som vender mod Højre og skal tillade Højre at stemme for Delegationens Forslag, idet den siger: Ja, men her staar i Forslaget: Adgang til Forholdstalsvalg uden nogen Grundlovsendring, ved Valgloven alene. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ryster paa Hovedet og siger, at det betyder ingenting. Han sagde her i Eftermiddags, at det var en Attrap; saadan opfatter han det altsaa. Jeg tror at turde sige uden at forklejne nogen af Højre eller de mere intelligente indenfor Højre, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds er en af de mere intelligente indenfor Højre, og han opfatter det som en ren Attrap, noget, som intet er værd. Ikke desto mindre har denne Attrap haft den vidunderlige Virkning, at den har faaet hele Højre til — altsaa fra anden til tredje Behandling — at vende, at stille et helt andet Forslag til tredje Behandling, end det stillede til anden Behandling. Jeg forstaar overmaade vel, at de ikke have Lyst til at udtale sig nærmere. Det er ikke morsomt at skulle gaa nærmere ind paa den Kolbøtte, de have foretaget fra anden til tredje Behandling. Men nogen Enighed mellem Højre og Delegationen om Forholdstalsvalgmaaden er der altsaa ikke tilvejebragt, der er kun tilvejebragt en skøn Enighed, en Overenskomst paa Skrømt, en rent negativ Flertalsdannelse her i Tinget. Det er det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som ellers taler saa meget om den negative Flertalsdannelse, om dem, som kun kunne slutte sig sammen om det rent negative, f. Eks. om at vælte Ministeriet Holstein — jeg mener for øvrigt, det var en meget positiv Bedrift — og taler om dem, som kun kunne rotte sig sammen med andre, skønt de ere uenige med dem, men hvad andet gøre de Herre, som rotte sig sammen om at undlive Juni-Grundloven, skønt de ere fuldkomment uenige om Indholdet og Fremgangsmaaden ved den Grundlovsendring, som skal bruges til og kun bruges til at undlive Juni-Grundloven. Det er en Økse, som de Herre kunne faa et Flertal til at